

“ஐஸ்வரியவான் பாதாளத்திலும், தரித்திரன் பரலோகத்திலும்”

‘RICH TO HELL - POOR TO HEAVEN’

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 16:19-31.

திறவுகோல் வசனம் : நீதிமொழிகள் 21:13; “ஏழையின் கூக்குரலுக்குத் தன் செவியை அடைத்துக்கொள்ளுகிறவன், தானும் சத்தமிட்டுக் கூப்பிடும்போது கேட்கப்படமாட்டான்”

ஒவ்வொரு நாளும் ஆடம்பரமாக செலவுசெய்து, இரத்தாம்பரமும், விலையேறப்பெற்ற வஸ்திரமும் தரித்து வாழ்ந்த எல்லா ஐஸ்வரிய ஆண்களும் பெண்களும், நித்தியகாலமாக துயரப்படவேண்டும் என்று பொருள்படும்படி, மேற்கண்ட ஆதார வசனங்களில் நம் கர்த்தர் பேசினாரா? பரலோகத்துக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், நாம் ஏழைப் பிச்சைக்காரர்களாக, உடல் முழுவதும் புண்களாயிருந்து, நாய்கள் வந்து புண்களை நக்கும் நிலையில், ஐஸ்வரியவானின் மேஜையிலிருந்து விழும் துணிகளைக்கொண்டு பசியாற்றுபவர்களாக இருக்கவேண்டுமா? வரங்கால வெகுமதிகளுக்கும் தண்டனைகளுக்கும், ஒருவருடைய குணாதிசயம் எதுவுமே செய்யமுடியாதா? நித்திய காலத்துக்கும், ஐஸ்வரியவான் அக்கினியில் வேதனைப்படுவதும், தரித்திரன் ஆசீரை அனுபவிப்பதும், நித்திய துன்பத்தில் ஐசுவரியவான் இருப்பதை கனப்படுத்தப்பட்ட தரித்திரன் காண்பதும் நீடித்திருக்குமா? முடிவை அதன் துவக்கத்திலேயே அறிந்திருக்கிற, சகல ஞானமும் அன்பும் நிறைந்த சிருஷ்டிகருடைய ஏற்பாடு இப்படியாக இருக்குமா?

இந்த உவமை தேவனுடைய ஜனங்களில் பரிசுத்தவான் நிலையில் முன்னேறுவோரின் சிந்தையை அநேக வருடங்களாக துயரத்தில் ஆழ்த்த காரணமாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய இருதயமும் தலையும் கலகம் ஏற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. ஆபிரகாம் பெரும் ஐஸ்வரியவானாக இருந்தார் என்றும், அதுபோலவே ஈசாக், யாக்கோபு, தாவீது ராஜா, சாலமோன் ராஜா போன்றவர்களும் ஐஸ்வரியவான்களாக இருந்தனர் என்றும் நாம் நினைவுகூர்கிறோம். தேவன் தாமே மாபெரும் ஐஸ்வரியவானாக இருப்பதையும் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். பின்பு, எபிரேய மற்றும் கிரேக்க பாஷைகளில் இப்பாடத்தை நாம் நோக்கிப் பார்க்கும்போது, ஆபிரகாம் கெஹன்னாவுக்கு – அதாவது நம்பிக்கையற்ற நிலைக்கு, இரண்டாம் மரணத்துக்குப் போகவில்லை, மாறாக அவர் ஷியோலுக்கு, ஹேடஸ்க்கு, கல்லறைக்கு, பாதாளத்துக்கு, மரண நிலைக்கு, அக்கினியில்லாத இடத்துக்குச் சென்றார் என்று கண்டடைகிறோம்.

நம்முடைய அதிக அறிவு, இரகசியத்தை அதிகரிக்கிறது. ஷியோல், ஹேடஸ் மற்றும் கல்லறைகள் அழிக்கப்பட இருப்பதாகவும், உயிர்த்தெழுதலில் எல்லோரும் அதிலிருந்து வெளியே கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்றும், வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. வேறு எந்த வசனமும், இந்த உவமையோடு இணங்குவதாக கருதப்படவில்லை. இவ்வவமை ஒரு பிரிவாக அல்லது வகுப்பாக தன்னில்தானே நிலைத்திருக்கிறது. இதற்கு விதிவிலக்காயுள்ள வெளிப்படுத்தின விசேஷம், வாதிக்கப்படப்போகும் அடையாளமான மிருகம் மற்றும் அடையாளமான கள்ளத்தீர்க்கதரிசியைப்பற்றி பேசுகின்ற ஒரு வசனப்பகுதியை மட்டுமே அதற்கு ஆதரவாக நம்மால் உபயோகிக்கமுடியும். இவ்வாறு சபையிலுள்ள சிந்திக்கும் ஜனங்கள், இப்பாடத்தின் கதை மூலம் இடறுகிறார்கள், குழப்பமடைகிறார்கள்.

தற்போது எல்லாம் தெளிவாகவும், எளிமையாகவும் உள்ளது

நமது பாடம் ஒரு உவமை என்று நாம் தற்போது காண்கிறோம். நம் கர்த்தரால் கூறப்பட்ட மற்ற உவமைகளையும் உவமானங்களையும் போல, இதையும் நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உதாரணமாக, “மனுஷகுமாரனின் மாம்சத்தைப் புசித்து, அவரது இரத்தத்தில் பானம்பண்ணினாலொழிய உங்களுக்குள் ஜீவன் இல்லை”; மேலும் “உன் கண் உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால், அதை பிடுங்கி எறிந்துவிடு.. உன் கை உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால் அதை துண்டித்துவிடு” போன்றவை. இயேசு தம் ஜனங்களுடன் மெய்யாகவே உவமைகளால் மட்டுமே பேசினதாக நாம் காண்கிறோம்(மத் 13:34). பெந்தெகொஸ்தே நாளில்

பரிசுத்தஆவி அவர்களுக்கு தகுதியை அளிக்கத் துவங்கும்வரை, ஒருவரும் அவருடைய போதனையின் ஆழங்களுக்குள் செல்லத் தயாராயில்லை.

இப்பொழுது அனைத்தும் எவ்வளவு எளிமையும், அழகானதாயிருக்கிறது! வேதாகமத்தை தற்போதைய வெளிச்சத்தில் புரிந்துகொள்ளும்பொழுது, தெய்வீக குணாதிசயம் பிரகாசிப்பதையும், அதன் நீதி, ஞானம், அன்பு, வல்லமையின் அழகையும் கண்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளில் அநேகர் சந்தோஷப்படுகின்றனர்.

நமது பாடம் ஒரு உவமையாயிருந்தாலும், நம்மால் புரிந்துகொள்ள சிரமமானதல்ல. நாம் பார்த்தபடி, இவ்வவமையை நேரடி அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்வோமானால், தரித்திரர் அனைவரும் பரலோகத்துக்கு செல்வார்கள் என்றும், செல்வந்தர்கள் நரகத்துக்குச் செல்வார்கள் என்றும் முட்டாள்தனமாக யூகிக்க ஏதுவாகிறது. தரித்திர மனிதன் நல்லவன் என்றோ, ஐஸ்வரியவான் தீயவன் என்றோ குணாதிசயத்தைக் குறித்து இவ்வவமை பேசவில்லை. ஒரு உவமையாக இதைக் கண்ணோக்கும்போது, சொல்லப்பட்ட காரியத்தின்படியே அர்த்தம் எடுக்க வேண்டியதில்லை என்று நாம் காண்கிறோம். இவ்வாறாகவே மற்ற உவமைகளில் செம்மறியாடு மற்றும் கோதுமை மணி தேவனுடைய பிள்ளைகளைக் குறிக்கின்றது. களைகளும், வெள்ளாடுகளும், இவ்வுலகின் தேவனாகிய விரோதியால் ஆதிக்கம் பண்ணப்பட்டவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

உவமையில் கூறப்பட்ட ஐஸ்வரியவான்கள்

நாம் ஆராய்ந்துவருகிற இவ்வவமையில், ஐஸ்வரியவான் என்பது ஒரு வகுப்பாரையும், தரித்திர மனிதனாகிய லாசரு வேறொரு வகுப்பாரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இவை என்னவென்று காண்போம்; யூத தேசமே ஐஸ்வரியவானாகிய மனிதன், பதினாறு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக, இத்தேசம் தேவனுடைய தயவைப் பெற்று வந்திருந்தது. யூதருக்கு நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழாக, தீர்க்கதரிசிகளும், ஆசீர்வாதங்களும், வாக்குத்தத்தங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகள் இரத்தாம்பரம், மெல்லிய சணல்நூல் மற்றும் ஆடம்பர பந்திமேஜை என அடையாளமாக கூறப்பட்டன. மெல்லிய சணல்நூல் – அவர்களுடைய நிழலான பலிகள் மூலமாக அடையாளமான (Typical) நீதிமானாகுதலைக் குறிப்பதாயும், அவர்களுடைய இரத்தாம்பர ஆடை – அவர்கள் அடையாளமான ராஜ்யமாக இருந்ததற்கான ராஜீக அடையாளமாயும் இருந்தன. அவர்களுடைய ஆடம்பர பந்திமேஜை தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களை குறிப்பிடுவதாக உள்ளது. பரிசுத்த பவுல் ரோமர் 11:9இல் கூறின வார்த்தைகள் இதைக் குறித்துக் காட்டுகின்றன.

இயேசுவின் நாளில் யூதருக்கான தயவு படிப்படியாகக் குறைய ஆரம்பித்தது. கிபி 70இல் அவர்கள் முற்றிலுமாக தயவிலிருந்து அறுப்புண்டுபோனதை, யூதர்கள் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். 40 வருட இடைக்கால வருடங்களில், ஐஸ்வரியவானாகிய யூத தேசம், நோயுற்று, மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டது. ஒரு தேசமாக அவர்கள் நினைவற்ற நிலைக்கு(hades) கல்லறைக்கு சென்றனர். அவர்களுடைய உயிர்த்தெழுதல் இன்னும் நிறைவேறியிருக்கவில்லை, சீயோன் இயக்கம் அதற்கான துவக்கமாக மட்டுமே இருக்கிறது.

ஒரு தேசமாக அவர்கள் மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டபோதிலும், யூதர்கள் தனி நபர்களாக கடந்த 19 நூற்றாண்டுகளாக உயிர்த்துடிப்புடன் நன்கு ஜீவித்துவருகின்றனர். அவர்கள் ஆத்துமாவில் மிக்கவேதனை அடைந்திருந்து, சிலசமயங்களில் துன்பங்களை அடைந்திருக்கின்றனர். அந்தோ! இயேசுவின் நாமத்தைப் பகட்டாக தரித்திருப்போர், தங்கள் நடைமுறைகளில் அவரை மறுதலிக்கிறார்கள். இந்த எல்லா நூற்றாண்டுகளிலும் யூதர்கள் தேவனிடத்தில் கதறி அழுதவர்களாயிருந்தனர். இவ்வவமையில் தேவன் விசுவாசத்தின் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமைக் குறிக்கின்றார். தேவனுக்கும் இவர்களுக்குமிடையே பிரிவினையின் பெரும்பிளவு அடைந்துள்ளனர் என்பதே ஒரே பதிலாயுள்ளது. இதே நிலைமை அதிக காலம் நீடிக்காது என்பதற்காக தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறோம். புதிய யுகம் விடியலாக வருகிறது, இதில் ஐஸ்வரியவான் கல்லறையாகிய மரண நிலையிலிருந்து(hades) வருவான், இஸ்ரவேலர்கள் ஒரு தேசமாக மீண்டும் குடியமர்த்தப்படுவார்கள். அவர்களில் யார் அவசியமான பாடங்களைக் கற்கிறார்களோ, அவர்களிடத்தில் தேவதயவு மீண்டும் வந்துசேரும்.

உவமையில் கூறப்பட்ட தரித்திர மனிதன்

உவமையில் கூறப்பட்ட தரித்திர மனிதன், சமுதாயத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட வகுப்பாரை குறிப்பிடுகிறார். ஆயக்காரரும் பாவிசுருமாக அந்த வகுப்பார் இருந்து, தேவதயவிலிருந்து தங்களையே தனிமைப்படுத்திக்கொண்டனர். இது புறஜாதியாரையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்து, இவர்களுக்கு தெய்வீக தயவு ஒருபோதும் கொடுக்கப்படவில்லை. “இஸ்ரவேலருடைய காணியாட்சிக்கு புறம்பானவர்களும், வாக்குத்தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியரும்..”-எபே2:12. இவர்கள் மெல்லிய சணல் நூலாகிய அடையாளமான நீதிமானாக்கப்படுதலை அடையாமலும், இரத்தாம்பரத்தைக் குறிக்கின்ற, ராஜ்யத்தில் பங்கடைவதற்கேதுவான தேவதயவில் பங்குபெறாமலும் இருந்தனர். வாக்குத்தத்தங்களிலும் எதுவும் அவர்களுக்குரியதாயிருக்கவில்லை. ஐஸ்வரியவானின் மேஜையிலிருந்து விழும் துணிக்கைகளை மட்டுமே அவர்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இயேசுவால் இந்த வகுப்பாருக்கு அப்படிப்பட்ட இரண்டு துணிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டதை வேத வசனங்கள் எடுத்துக்காட்டாக காண்பிக்கின்றன. நூற்றுக்கதிபதியாகிய ரோமானியனுடைய ஊழியக்காரனை அவர் குணப்படுத்தியது, யூதர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று செய்யப்பட்ட சலுகையாகவே இருந்தது. நூற்றுக்கதிபதி தங்களுக்கு நண்பனாக இருந்து, யூத ஆலயம் கட்டுவதற்கு நன்மைசெய்தார் என்று இயேசுவிடம் அவர்கள் அறிவித்தனர். இந்த ஊழியனை குணமாக்கியது ஒரு துணிக்கையாயிருந்தது. அதுபோலவே, ஒரு கிரேக்க ஸ்திரீ இயேசுவின்மீது வந்து, பிசாசு பிடித்திருந்த தன் மகளை குணப்படுத்தும்படி கெஞ்சிக் கேட்டபோது, அவள் ஒரு துணிக்கையை பெற்றுக்கொண்டாள். எஜமான் அவளுக்கு பிரதியுத்தரமாக, “பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்களுக்குப் போடுவது முறையானதல்ல” என்றார். இங்கு புறஜாதியாரை, நாய்கள் என்ற சொல்நடையில் அழைப்பது யூதருக்கு வழக்கமாயிருந்தது. அந்த கிரேக்க ஸ்திரீ ஒரு யூத ஸ்திரீயல்லாததால், தேவ தயவை கோருவதற்கு தகுதியற்றவளாயிருந்து, பதிலளித்தாள்; “ஆம் ஆண்டவரே, பிள்ளைகளின் மேஜையிலிருந்து கீழே விழும் துணிக்கைகளை நாய்கள் திண்ணுமே”. இயேசு அவளுடைய விசுவாசத்தை கவனித்து, அவள் விரும்பின துணிக்கையை அவளுக்குத் தந்தார்.

யூதர்கள் தாங்கள் பெற்றிருந்த தயவோடு மரித்ததுபோலவே, புறம்பாக்கப்பட்டிருந்த ஆயக்காரரும், பாவிசுரும், புறஜாதியாரும் தயவற்றநிலையில் மரித்தனர். அவர்களில் சிலர், தேவ தயவுகளைப்பெற ஆவலாயிருந்தனர். அவருடைய வாக்குத்தத்த வார்த்தைகள்மேல் பசி தாகமுள்ளோராயிருந்து, அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர். பரிசேயர்களால் தள்ளப்பட்டிருந்த ஆயக்காரர்கள், பாவிசுர் மற்றும் புறஜாதியாரை குறிக்கும் இந்த லாசரு வகுப்பாரால், ஆதிகால சபை உண்டாக்கப்பட்டிருந்தது. தேவனுக்கு அந்நியர்களாக இனியும் அவர்கள் பிரிக்கப்பட்ட நிலையிலிராமல், தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு வாரிசுகளாகவும் ஆனார்கள். இந்த உவமையில், அவர்கள் ஆபிரகாமின் கரங்களிலுள்ள பிள்ளைகளாக குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். நிழலில், மாமசத்தின்படி ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தத்துப் பிள்ளையாக ஈசாக் இருந்தார். நிஜத்தில், ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாக இயேசுவும் அவருடைய பின்னடியார்களும் இருந்து, தேவனுடைய தயவுக்குள்ளும், அவருடைய அரவணைப்புக்குள்ளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனர். “நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தப்படியே சுதந்திரராயும் இருக்கிறீர்கள் - கலாத் 3:29 என்று பரிசுத்த பவுல் எழுதுகிறார்.

பெரும் பிளவு நிலைநிறுத்தப்பட்டது

யூதத்துவம் மற்றும் கிறிஸ்தவத்துக்கிடையில் 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக பெரும் பிளவு நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காலப்பகுதி முழுவதும் தேவனுக்கு சமீபமாக வர எந்த யூதனும் அனுமதிக்கப்படவில்லை, அல்லது எந்த புறஜாதியானும் யூதனுடைய முந்தைய ஸ்தானத்தை எடுக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை அல்லது கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு எவ்வகையிலும் தயை பெற முடியவில்லை. தெய்வீகத்திட்டத்தில் இந்த பிளவானது மாற்றமுடியாமல் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது. “நாம் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு பரலோகத்தின் கீழ், மனுஷரிடையே வேறு நாமம் அருளப்படவில்லை”. அதன்படி, நாம் தேவனோடு இருதயப்பூர்வமான ஐக்கியம் கொள்கிறோம். இரண்டாம் வருகையிலிருந்து இஸ்ரவேலருக்காக தம்மைத்தாமே

ஓப்புக்கொடுத்து பின்பு அவர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறைந்ததிலிருந்து இந்த பெரும் பிளவானது உள்ளது.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில், மற்றுமொரு யுக மாறுதல் ஏற்படவிருப்பதை அவருடைய வார்த்தை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காக தேவனுக்கு நன்றி. அப்பொழுது, விசுவாசத்தினால் தற்போது தேவபிள்ளைகளாயிருக்கிற லாசரு வகுப்பார் திரைக்கப்பால் உண்மையாகவே அவருடைய பிள்ளைகளாக மகிமைப்படுத்தப்படுவர். தங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு கூட இணைந்து, ராஜ்யத்தில் அவருடைய மணவாட்டியாகவும், உடன் சுதந்திரராயுமிருந்து, உலகை அவர்கள் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவருவர். அப்பொழுது ஐஸ்வரியவானுக்கு என்ன சம்பவிக்கும்? ஓ! அவன் பாதாளமாகிய கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலை அடைவான்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் ஆவிக்குரிய தளத்தில், லாசரு வகுப்பாரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்போது, மற்றொரு வகுப்பாராகிய யூதர்கள், பூமிக்குரிய தளத்தில் பிரதிபலிக்கிறார்கள். இயேசுவை சிலுவையில்லறைந்த யூதர்கள், மேசியாவோடு இணைந்து ஆவிக்குரிய பேரரசில் பூமிக்குரிய பிரபுக்களாக ஏற்படுத்தப்படமாட்டார்கள், ஆனால் அவர்களது சகோதரர்களில் சிலரை, பிதாக்கள் என்று இவர்கள் அழைத்த வகுப்பாரை பிரபுக்களாக இருப்பார். வேதாகமத்தில் இவர்கள் ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு, மற்றும் எல்லா தீர்க்கதரிசிகள் என்று அறியப்படுகிறார்கள். பரிசுத்த பவுல், எபிரேயர் 11:32-40 இல் விவரித்துள்ளபடி, இவர்கள் அனைவரும் யூதயுகத்தின்போது, தேவனிடத்தில் தங்கள் உண்மைத்தன்மையையும், விசுவாசத்தையும் நிரூபித்தவர்கள்.

பரிசுத்த பவுல் ரோமர் 11:25-33 வசனங்களில், தெய்வீக தயவுக்கு யூதர்கள் சீர்பொருந்துவதைக் குறிப்பிடுகிறார். தேவபிள்ளைகளாக தற்போது இருக்கிற நாம், முன்பு எப்போதும் அந்நிலையில் இருந்ததில்லை. ஆனால் இஸ்ரவேலர் தேவ தயவிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டபொழுது நாம் தெய்வீக தயவை பெற்றுக்கொண்டோம். ஆகவே தேவதயவிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலர்கள், ஏற்றவேளையில், நம் தயவின் மூலமாக தேவதயவைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அதாவது, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராக, சபையானது மகிமை கனம் சாவாமையை பரிசாக அடையும்வேளையில், தேவ தயவிலிருந்து பிளவுபட்டிருக்கிற சபாவ இஸ்ரவேலர்கள் கடந்துபோவர், அப்பொழுது மாம்சீக இஸ்ரவேலருக்கு தயவு திரும்பக் கிடைக்கும். ஆயிரமாண்டு யுகத்தின்போது, மகிமையடைந்த ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் மூலமாக, மாம்ச இஸ்ரவேலர்க்கு தயவு வந்துசேரும். பின்பு, எல்லா தேசங்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் பாஷைக்காரருக்கும் அது நீட்டிக்கப்படும்.

“உன் வித்துக்குள் பூமியின் சகல குடும்பங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்பதே தெய்வீக வாக்குத்தத்தம். ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாகிய “திருச்சபை”, இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் முதலாவது பங்கைப் பெற்றுக்கொள்ளும். மேலும் ஆபிரகாமின் மாம்சீக வித்தானது இரண்டாம் பங்கை அடைவர். ஆனால் மனுக்குலத்தின் சாபத்தை அகற்றுவதற்கும், அதேசமயம், மனுக்குலத்தில் யார் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தயவுகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் ஊற்றுவதற்கும் இந்த இரு வகுப்பாரும் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்படுவார்கள்.

ஐஸ்வரியவானுக்கு ஐந்து சகோதரர்

அக்கினி ஜுவாலையில் நாஹண்ட நிலையில், ஒரு துளி தண்ணீரால் நாளை குளிரப்பண்ணும்படி ஜெபிக்கும் ஐஸ்வரியவானை உவமை பிரதிபலிக்கிறது. இது உருவகமாகவும், உவமைக் கதையாகவும் பெரும் வேதனையிலுள்ள யூத ஜனங்களை பிரதிபலிக்கிறது. தங்கள் உபத்திரவங்களில் சில உதவிகளைச் செய்யும்படி கிறிஸ்தவர்களை அனுமதியும், என்று தேவனிடத்தில் கேட்கிறார்கள், ஆனால் யூதர்கள் தேவனிடத்தில் உதவிகோரி எப்பொழுதாவது விண்ணப்பித்ததுண்டா? கடந்த காலத்தில் தாங்கள் அடைந்திருந்த துயரங்களிலிருந்து விடுதலை தரும்படி அவர்கள் ஜெபித்ததுண்டா? ரஷ்யாவில் இன்னும் ஓரளவுக்கு துன்பம் அடைந்துவருகிறார்களே! நிச்சயமாக அவர்கள் விண்ணப்பித்திருந்தார்கள்! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, லாசரு வகுப்பாரின் பிரதிநிதிகளிடத்தில், அதாவது கிறிஸ்தவர்களின் பிரதிநிதிகளிடத்தில் அவர்கள் முறையிட்டார்கள், அவர்கள் மூலமாக விடுவிக்கும்படியும், கமையை தணிக்கும்படியும் விரும்பினார்கள்.

ஐஸ்வரியவான், தான் அடைகின்ற துன்பத்தில் தன்னோடு சேர்ந்து துன்பமும் அபாயம் தன் ஐந்து சகோதரர்களுக்கும் உள்ளதைக்கூறி, உவமை இன்னும் கூடுதலான உண்மையை வளர்க்கிறது. யார் இந்த ஐந்து சகோதரர்கள் ? பிரதானமாக பென்யமீன் மற்றும் யூதா கோத்திரத்தாரே இயேசுவின் நாளில் பாலஸ்தீனாவில் இருந்த யூதர்களாக குறிக்கப்படுகிறார்கள் என நாம் பதிலுரைக்கிறோம். அதே வேளையில், பெரும்பான்மையான 10 கோத்திரத்தார், சுற்றிலுமுள்ள பல்வேறு தேசங்களில் சிதறுண்டிருந்தனர். இங்கு எழும் கேள்வி – பாலஸ்தீனாவிலிருந்த யூதர்கள் மட்டும் பெரும்பாலான தேவ தயவுகளைப் பெற்று அனுபவித்திருந்து, இந்த கடுமையான சோதனை அனுபவங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்களா ? அல்லது சுற்றிலும் சிதறுண்டிருந்த யூதர்களையும் இது உள்ளடக்கியதா ? இதற்கான பதில், உவமையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “ அவர்களுக்கு மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு, அவர்களுக்கு அவர்கள் செவிகொடுக்கட்டும்”. இவ்வார்த்தைகள் யூதர்களை மட்டுமே தொடர்புபடுத்துவதை நிரூபிக்கின்றன. மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஐந்துபேர் என்பதும் முழு இணக்கமுடையதாக உள்ளது. அதேசமயம், யூதா மற்றும் பென்யமீன் ஆகிய இரு கோத்திரத்தார், ஒரே ஐஸ்வரியவானை குறிப்பிடுவதாயும், அதே விகிதாச்சாரப்படி, மற்ற 10 கோத்திரத்தார் 5 சகோதரர்களையும் பிரதிபலிக்கிறார்கள்.

அவ்வாறே, சுவிசேஷ செய்தியும் பாலஸ்தீனாவிலிருந்த யூதரிடத்தில் துவங்கி, ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் வியாபித்தது. அப்போஸ்தலர் பவுல் புறஜாதியாரின் எந்தப் பட்டணங்களுக்கும் சென்று, முதலாவது யூதர்களுக்கு பிரசங்கித்துக் கூறினார்; “முதலாவது உங்களுக்கே தேவ வசனத்தைச் சொல்ல வேண்டியதாயிருந்தது, நீங்களோ தேவகிருபையைத் தள்ளினபடியால், இதோ நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம் என்றார்(அப்13:46,47). வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், பரிட்சையானது, எல்லா இஸ்ரவேலருக்கும் பொதுவானதாயிருந்தது.

இவ்வாறாக, இயேசுவின் போதனைகளிலிருந்த ஞானத்தின் ஆழம், நாம் கற்பனை செய்யக்கூடாத அளவிலிருந்ததை நாம் காண்கிறோம். மேலும் இருண்ட யுகங்களின் மிகவும் பயங்கரமான போதனைகள், நம் நிதானிப்புக்களில் விஷமேற்றி, நம் ஆவிக்குரிய பார்வையைக் கெடுத்தது.மேலும் கர்த்தருடைய வார்த்தையின் அழகை காணக்கூடாதபடி நம்மைத் தடைசெய்தது. வேதாகமத்தின்மீது புதியநாளின் வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்த தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக !
